

מודעת זאת בכל הארץ

כתוב זאת זכרון בספר למען דעת כל עמי הארץ, שבכל מקום שנוכח
בחיבור זה מילת גוי ערל עכו"ם או ע"ז וע"א, אין הכונה לדבר על
הנוצרים שבתוכם אנחנו יושבים, אלא על עובדי אלילים ועל עובדי
כוכבים ומזלות או תרפים וכיוצא, והן הם הנקראים גינטיל"י, אשר לא
ידעו את ה', כמ"ש הר"ב באר הגולה על ש"ע ח"מ סימן תכ"ה ס"ה,
כי אלו הגוים שאנו גולים תחת צילם, מאמינים בחידוש העולם וביציאת
מצרים ובכמה עיקרי הדת, וכל כוונתם לעושה שמים וארץ, כמ"ש
הרמ"א בא"ח סי' קנ"ו והלבוש שם, וכ"כ הר"ב ב"י בח"מ סי' רס"ו
האומות שבזמן הזה אינם בכלל עובדי עבודה זרה, ועיין בתוס' בע"ז
דף כ"ו ע"ב בד"ה ולא, ששם עכו"ם בלשון רבותינו ז"ל, הוא לעובדי
אלילים קדמונים, שלא שמרו ז' מצות, ורצחו את נפש האדם לברות
למו, כנפש בהמה חיה ועוף, וכבר נאמר בש"ס דחולין דף י"ג ע"ב,
אמר ר"ח בר אבא א"ר יוחנן נכרים שבחוזה לארץ לאו עובדי עבודה
זרה הם, וכן כתבו תוספות בע"ז דף נ"ז ע"ב, עמים שבזמנינו לא אולו
בתר עבודה זרה ולא מודו כלל, וכ"כ הר"ב כרתי ופלתי בהקדמתו
לדפוס אלטונא, והר"ב ספר הברית, ועליהם הזהיר לנו ירמיה הנביא
להתפלל תמיד לפני ה' שירבה שלומם וטובתם כל ימיהם לעולם,
כמאמרו בסי' כ"ט ודרשו את שלום העיר אשר הגלית אתכם שמה
והתפללו בעדה אל ה' כי בשלומה יהיה לכם שלום, וכן שנו חכמים
ז"ל במשנתם, הוי מתפלל בשלומה של מלכות שתצליח ותנשא מלכותם
ותגביה כוכב מערכתם אמן.

הסכמת הרבנים המובהקים מאירים כברקים ב"ד רבא ויקירא דק"ק ליוורנו יע"א אתה ה' תשמרם וכצנה רצון תעטרם אכ"ר

בר"ך רחמנא דיהב לן אוריין תליתאי התורה והמצוה דמגנו עלן להחיות רוח שפלים. הוא צוה ויעמוד עשה דהשל"מה שיעור קומה איבריו של אדם בפרק קנן תורה בקנ"ה אחד עולים. וכל מלתא דאמר רחמנא לא תעביד המה יעלו בספ"ר וספר כמנן ימות החמה סופר את המגד"לים. טוביה לדוכי והוי זהיר ירא וחרד על לאו לאו ומקיים עשה מצוה קלה בבחמורה הקטנים עם הגדולים. מעשיו מתוקנים בהאי עלמא יאכל מפרי דרכו לקושי בתר לקושי כאסוף קציר כמלקט שבלים. והקורן קיימת לו לעולם שכלו ארוך לחזות בנועם ה' בצל שדי יחסה יסכהו צאלים. וביום צוותו אל יחיד אב המון מל"ל לאברהם קדושה ראשונה גדולה מילה העולה לפני ה' בקרבן אשה בעולות בעגלים. ומי יוכל להגיד שבחא דאתי ממ"לה כי אות היא לבני ישראל לכבוד ולתפארת דחתימי בגושפנקא דמלכא ניתנה פריעה כי מולים. אך אמנם מצוה רבה זו בסעיפיה פריה כמה הלכתא גברותא בשעה שמפזרין אחת הנה ואחת הנה בין ספרי הקדש אלה לחכמים מלכים מדיינים הללו מיימינים והללו משמאלים. זו היא סי"בה אשר קם גבר בכלא דלא פסיק פומיה מגרסא ותמיד כל היום יתיב ביני עמודי וגרים יושב אהלים. בהד"ר זכר זכר דוד ברכא דכלא ביה כל מידי דשייך להלכות מילה על כל קוץ וקוץ תלי תלים. דין הוא הד"ר ההוד לנו חכם יתקרי רבי ל"ו יתקרי שלם במדות ובדעות כמוהר"ר דוד זכות מודינא נר"ו בדת ודין מעשיו גדולים. מוליך ומביא מפי סופרים ומפי ספרים ועייל בבתי גוואי אל תא הרזי"ם ויע"תק משם לשונות של זהורי"ת ודברי חכמי המדע הבאים בסוד ה' ברז"י כס"ף אנשי חיל רבי פעלים. ומענין לענין באותו ענין עמד וימודד אר"ש באמ"ת הבנין דינא ומנהגא מעלה בזכור"ו מלא וגדוש ידיעות התו"מה בחנות מזויינת וקופת הרוכלים. יהא רעוא דשמעתתיה דמר ליברדן בעלמא וש"ב אל המתנה למטייה שי"בה מכשור"א בבנים ובני בנים סמוכים מן